1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சர்க்கரை ஆலைகள் "லே ஆஃப்" செய்ததும் தொழிலாளர் பாதிப்பும் பிற விளைவுகளும்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர்

'Serious situation arising out of lay-off in the Sugar Mills in the State including Sakthi, Pugaloor, Pettaivaithalai, Kottur, etc., and consequent non-production of sugar affecting both the workers and the growers and the economy of the State generally ' என்ற பொருள் பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது எப்படி அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டிய அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை அவர்கள் சுருக்கமாக விளக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களை மாத்திரம் அல்லாமல், சர்க்கரைத் தொழிலையே பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மிக முக்கிய மான விஷயமாக இருக்கிற காரணத்தால்

I crave your indulgence to allow me some time to explain the situation which is prevailing now.

சார், பொதுவாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் தான் 17 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய 207 சர்க்கரை ஆலைகளில் உற்பத்தியாவதில், அதிகமான அளவுக்கு தமிழ் நாட்டு சர்க்கரை ஆலைகளில்தான் உற்பத்தியாகின்றது.

அதாவது இந்தியாவின் உற்பத்தியில் 10 சதவிகிதத்திற்கு மேல் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் உற்பத்தியாகிறது. இதிலே 16,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப்பொருளாக இருக்கக்கூடிய கரும்பு 1974-75-ம் ஆண்டிலே 1¾ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு 60-70 ஆயிரம் ஏக்கரில்தான் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பயிரிடப்பட்டதில் பாதி அளவுக்குக்கூட பயிரிடப்படவில்லை. கரும்புக்குப் போதுமான விலை கொடுக்காத காரணத்தால்தான் இந்த ஆண்டு சரியாகப் பயிரிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

மத்திய சர்க்கார் குறைந்த பட்சம் ஒரு டன்னுக்கு 85 ரூ. என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர கூடுதலாக எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் 85 ரூபாய்க்கு மேல் 30 ரூ. 40 ரூ. அதிகமாகக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு வந்துள்ள செய்தியைப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டைத் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் அதிகமாக கரும்பு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டு இங்கே கரும்பு குறைவாக விளைந்திருக்கிற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் நடக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு ஆண்டில் 8 மாதம் சர்க்கரை ஆலைகள் நடக்கும். 4 மாதம்தான் ஆலைகள் ஓடாமல் இருக்கும். அது ஒரு சீசனல் பாக்டரி. ஆனால் இந்த ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில், நவம்பர் மாதம் ஆரம்பிக்கும் சர்க்கரை ஆலை 2 மாதம் ஓடுமா என்பது கூடச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

இங்கே சாதாரணமாக நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 60 சதவிகிதம் ஆகும். அவர்களுக்கு எப்போதுமே 'லே-ஆப்' விடுவது கிடையாது. இந்த ஆண்டு அவர்களுக்கும் 'லே ஆப்' விடும் நிலைமை இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படியிருக்குமானால் அங்கே சீசனல் தொழிலாளியாக வரும் ஸ்கில்ட் ஒர்க்கர்ஸில் 50 சதவிகிதமும், செமி-

ஸ்கில்ட் ஒர்க்கர்ஸ்ஸில் 25 சதவிகிதம், அன்-ஸ்கில்ட் ஒர்க்கர்ஸ்ஸில் 10 சதவிகிதம் போதுமான ஊதியம் கிடைக்காமல் அவதிப்படும் நிலைமை வரும். இப்போது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால், அந்த மாதிரி நிலைமை வந்து விடும்.

அது மட்டுமல்லாமல் இப்போது கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணமும் பாக்கி நிற்கிறது. எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரப்படி பார்த்தால், சக்தி சுகர்ஸ் கம்பெனிக்கு 1½ கோடியும், கோத்தாரி சுகர்ஸ் கம்பெனிக்கு 70 லட்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் தொழிலாளர்கள் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அது மாத்திரமல்லாமல், இந்தக் கரும்பு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கும் விவசாயிகளும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லா வகைகளிலும் நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருப்பதால், இந்த விஷயத்தில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாத்திரம் அல்லாமல், தொழில் அமைச்சர், விவசாய அமைச்சர் ஆகியோரும் சேர்ந்து இதற்கு முடிவு எடுக்கக் கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் அரசாங்கம் இதைப் பற்றி முழு கவனம் எடுத்து, தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதோடு அல்லாமல், அந்தத் தொழில் நசுங்கக்கூடிய நிலைமைக்குப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு வழி என்ன செய்யவேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும், அதிலே ஈடுபட்டு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே கொடுத்ததற்குப் பணம் கொடுக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் தொடர்ந்து பயிர் செய்ய முடியாமல் இருப்பதால்,

The crisis is affecting not only the workers but also agriculturists and industries. It is a major issue affecting the future of the economy of the State.

என்ற முறையில் இதை கவனமாக ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கத் தக்க அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 25

இந்த விஷயத்தை அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதித்தால் எல்லாத் தரப்பிலும் உள்ள உறுப்பினர்களும் இதற்கு ஆலோசனை கூற முடியும். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஏ. எம். இராஜா அவர்கள் கொடுத்த நோட்டீஸ்கூட என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதிலே பல விவரங்கள் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த விஷயம் குறித்து விவாதிக்க சபையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்தால், இந்த நிலைமைகளைச் சமாளிக்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க முடியும் என்பதால், அவையை ஒத்தி வைத்து இதை விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து**: தலைவரவர்களே, சர்க்கரை ஆலைகளில் இன்று ஏற்பட்டு இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால், அடுத்த ஆண்டு இந்த ஆலைகள் வேலை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை தமிழகத்தில் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குப் போதிய விலை கிடைக்காததாலும், சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்காததாலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சில ஆலைகளில் டன்னுக்கு 12 ரூ. பாக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். சில ஆலைகளில் டன்னுக்கு 5 ரூ. பாக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். நாம் நிர்ணயித்துச் சொன்ன விலைக்குக் கரும்பு சப்ளை செய்த பின்னாலும், அதற்குப்பணம் கொடுக்காமல் இருக்கும் நிலையில், இதர பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால் அது தங்களுக்கு லாபகரமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், கரும்பு விவசாயிகள் கரும்பு பயிரிடாமல் வேறு பயிர்கள் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

சென்ற ஆண்டு 1¾ லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு 60–70 ஆயிரம் ஏக்கரில்தான் பயிரிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருந்தால் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் எதுவும் முழுவதுமாக ஓட முடியாது. இந்தியாவிலே உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 10 சதவிகிதம் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகிறது. இன்று இருக்கும் சர்க்கரை நெருக்கடியில் தமிழ் நாட்டில் சர்க்கரை உற்பத்தி குறைந்தது என்று சொன்னால் அது மேலும்

நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும். இதிலே 16,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். வரக்கூடிய ஆண்டில் கரும்பு போதுமான அளவுக்கு வராது என்று தெரிந்து, இப்போதே நான்கு பாக்டரியிலே 'லே-ஆப்' செய்து விட்டார்கள். இது மட்டு மல்லாமல் உலகிலேயே அதிகப்படியாக ஓட்டி உற்பத்தி செய்த ஆலை என்ற விதத்தில் பார்த்தால் ஒரு ஆண்டில் 315 நாட்கள் ஓட்டிய சர்க்கரை ஆலை சக்தி சர்க்கரை ஆலை. பத்து இலட்சம் டன் கரும்பைப் பிழிந்திருக்கின்றார்கள் அவர்கள். அந்த மில்லில் இப்போது லே-ஆஃப் கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல் 350 தொழி லாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருக்கின்றார்கள். சாதாரண மாக லே-ஆஃப் என்று இருக்கும் நேரத்தில்கூட நிரந்தரத் தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்வது கிடையாது. அவர் களுக்கு இயந்திரங்களைத் துடைத்து ஓட்டிப் பார்ப்பது போன்ற ஏதாவது வேலைகளைக் கொடுத்து வேலை கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். இந்த ஆண்டு கரும்பு வருவது குறைந்துவிட்டது என்ற காரணத்தினைக் காட்டி முழுமையாக லே-ஆஃப் கொடுத்து, வேலையிலிருந்தும் நீக்கம் செய்திருக்கின்றார்கள் அங்கே. இந்த நிலைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டியது அவசரமும், அவசியமும் ஆகும்.

இதிலே தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை என்பது ஒரு பக்கம் இருக்க, நாட்டிற்குத் தேவையான சர்க்கரை உற்பத்தியாகாமல் இருக்கும் நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நாட்டிலே இவ்வளவு உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கும்போதே மக்களுக்குத் தேவை யான அளவிற்குச் சர்க்கரை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும் போது, இப்படி ஆலைகளிலும் முடக்கம் ஏற்பட்டால் நாட்டிலே நிலைமை என்னவாகும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய தோழர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப் போல அரசாங்கம், கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் ஆலை அதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் இவர்கள் கூடிப் பேசி, தமிழ் நாட்டிலே சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்படாமல் தொடர்ந்து நடப்பதற்கான வழி வகைகளைக் காண்பது மிக, மிக அவசிய மாகும். இது மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர்களுக்கு லே ஆஃப்

கொடுத்து அல்லது வேலை நீக்கம் செய்து அவர்களைத் தொல்லைகளுக்குட்படுத்தாமல் இருப்பதற்கும் உடனடியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் பெரும் லாபம் சம்பாதித்தன. இந்த ஆண்டு அந்த அளவிற்கு லாபம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் தொழிலாளர்களைப் பட்டினி போடக்கூடாது. சாதாரணமாக ஆண்டு ஒன்றில் 8 அல்லது 9 மாதங்கள் முழுச்சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு, மீதமுள்ள மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களில் லே-ஆஃப் சம்பளம் பெற்று வருகின்றவர்கள் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள். இப்போது ஒன்பது மாதங்களுக்கு லே-ஆஃப் சம்பளம் என்றால் அவர்கள் வாழ முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவே, இந்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாமல் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வகை செய்தாக வேண்டும். பெரும் லாபம் சம்பாதித்த இந்த ஆலைகள் சென்ற ஆண்டு கிடைத்த லாபத்தின் ஒரு பகுதியை இந்த ஆண்டு பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளமாகக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதிலே அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி இப்போதுள்ள நிலைமை மாறி, சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்படாமல் தொடர்ந்து நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் ஆளும் கட்சியில்கூட பலரும் பெரிதும் அக்கறை கொண்டவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எனவே இதிலே ஒரு விவாதம் என்று இருந்தால் அனைவரும் தங்களுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ற முறையில், இந்த அவையின் இதர நடவடிக்கைகளைத் தள்ளிவைத்து இதுபற்றி விவாதிப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: துணைத் தலைவரவர்களே, சர்க்கரை ஆலைப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில், பிற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழகம் மிகச் சிறப்பான முறையில் உற்பத்தியினைப் பெருக்கிக்கொண்டு வந்தது. விவசாயிகளும் பெருமளவில் கரும்பு உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சர்க்கரை உலக மார்க்கெட்டு

களில் விரும்பப்படுகின்றது என்று அறிந்த தமிழக சர்க்கரை ஆலைத் தொழில் அதிபர்களும், சக்தி சர்க்கரை ஆலை போன்றவற்றிலே மேலும் 1,500 டன் உற்பத்தி செய்வதற்கான இயந்திரங்களையும் பொருத்தி வந்தார்கள். ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக, மத்திய அரசு வட மாநிலங்களில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகள் உற்பத்தி செய்யும் சர்க்கரைக்கு ஒரு லெவி விலையும் தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சர்க்கரைக்கு ஒரு லெவி விலையும் நிர்ணயம் செய்த காரணமாக ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை இங்கே உருவாயிற்று. வடமாநிலங்களில் கொடுக்கப்படும் விலையை விட தமிழகத்தில் கொடுப்பது ரூ. 8 குறைவாக இருந்தது. இதனால் ஒரு பிரச்சனை ஏற்பட்டது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): இங்கே ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 150 கொடுத்தால் அங்கே ரூ. 235 வரையிலும் கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சென்ற ஆண்டு அவர்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைத்ததால் சில ஆலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு 45 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்குக்கூட போனஸ் கொடுத்தார்கள். அரசாங்கம் அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்காகப் பேசி வாங்கிக் கொடுத்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் காரணமாக கரும்பு உற்பத்தி குறைய ஆரம்பித்தது. மேலும் இடையிலே அரிசி விலை உயர்வு காரணமாக விவசாயிகள் மீண்டும் நெல் உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தத் தலைப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால் தான் கரும்பு வருகை குறைந்து ஆலைகளில் ஒரு சுணக்கம் ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றார்கள்.

இந்த நிலைமைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற அக்கறையுடன் தான் அரசாங்கம் சென்ற ஒன்றரை மாதக் காலத்தில் சர்க்கரை ஆலை பிரச்சனை சம்பந்தமாக, நான்கு முறை சர்க்கரைத் தொழில் அதிபர்களையும் தொழிலாளர் தலைவர்களையும் அழைத்து, ஒவ்வொரு முறையும் நான்கு மணி நேரம் என்ற அளவிற்கு மொத்தம் ஏறத்தாழ பதினாறு மணி நேரம் இதுபற்றிப் பேசி

யிருக்கிறோம். நேற்றுக்கூட இது சம்பந்தமான பேச்சு வார்த்தைகள் மாலை இரண்டே முக்கால் மணி வரையில் நடைபெற்றது. இறுதியில், வரும் தீபாவளிக்குள்ளாக ஏதாவது முடிவிற்கு வருகிறோம் என்ற அளவிற்கு நேற்று நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளில் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் பேசி ஒரு இறுதி முடிவிற்கு வரும்வரையில் நாம் பொறுத்திருப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள் கொடுக்கும் கரும்பின் விலையைப் பற்றிய பிரச்சனை இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பற்றிய பிரச்சனை இருக்கின்றது. இதைப்பற்றியெல்லாம்கூட இந்த மாமன்றம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனையில், சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையைப் பொறுத்தமட்டில் பிரச்சனைகள் சுமுகமாகத் தீர்ந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கின்றது. எனவே, இந்த நேரத்தில் இதன் மீதான விவாதம் அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: One point that I had raised had been evaded. I want to know whether a conference of representatives of State Government, cane growers, workers and employers will be convened to find a solution of this question. That point has been overlooked. Will the Hon. Minister give us an assurance that a conference of the interested parties will be convened very soon to settle this question?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: நல்லவரவர்களே, இதிலே கரும்பு உற்பத்தியினைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு பிரச்னை. லே-ஆஃப் இல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பது மற்றொரு பிரச்சனை. தொழிற்சாலைகளிலே ஏற்கெனவே நடந்ததைப்போல ஒரு பத்து மாத காலத்திற்கு ஆலைகள் தொடர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்று தொழில் அதிபர்களுக்கு அறிவுரை கூறவேண்டியது ஒரு

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. க. இராசாராம்]

பிரச்சனை என்ற முறையில் இது அவ்வளவும் இணைந்து இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் தொழிலாளர்கள்—தொழிலதிபர்கள் என்று இப்போது நடைபெறும் இருதரப்புப் பேச்சுக்களை அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள், தொழிலதிபர்கள் இன்னும் உற்பத்தியாளர்கள் இவர்களையெல்லாம் கூட்டி வைத்து, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கலந்து கொண்டு கரும்பு உற்பத்தியை எந்த வகையில் பெருக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து, யாரும் பாதிக்கப்படாமல், அதிக உற்பத்திக்கான வழி வகைகளைக் காண்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்காது என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை மீதான விவாதம் அவசியம் இல்லை என்று கருதி அவற்றுக்கு அனுமதி மறுக்கின்றேன்.

(3) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/74) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை அளித்தல்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கின்றேன்.

---

* 9—4—1974-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.